

de desiderio pecunie desiderat enim homo interdum hęc temporalia ad suā necessitate illud potest stare. Interdum desiderat hęc temporalia contra salute aie ut se exerceat possit in superbia et malis vicijs manet tñ in opibus qđ nō potest desideriu in ope adimplere et illud ē magnū peccatū. Interdū etiā homo habet desideriu ad temporalia qđ deū et salute aie et illud i ope complet quia defacto male lucret et illud est magis peccatū. Ita qđ distinctio est nēcia qđ nō est sufficienter dictū in oīs istis ego desidero hęc tēpalia tūc qñtu ad septimū peccatū dicit recognosco culpam meā qđ sū supbi nihil plq addēdo nō suffiat quia multis decausis gūgit supbia. **1°** ppter diuicias. **2°** ppter pentes. **3°** ppter honore mundani qui fit vñm hōi plq qđ alteri. **4°** p pulcritudine fortitudine et sanitate vel etiā ex bonis opibz sumit supbia. Interdū mulier intendit placere marito p pccio. Interdū alijs quorū vñm est grauius altero. Tu dicit ego nescio sic confiteri qđ nescio dice intencōz meā quomō pccauī. **O**ndō tibi clare qđ si es homo hñs discretoz et habes timore dei volens adhibere diligentia: scis qñtu tibi suffiat ad salute. Tu vidēs qđ vñg hōmō dat vñm paupī elemosiaz tu petis desua intencōe si vult potest suffiaēter informare qđ si bō fuit dicit tibi si vult. Dedi i remediū talis ul talis aie qđ respiciūt qñe bonū ecclie ul p salute mea vel ad laudē dei. **S**i aut mala fuit potest redere ut bonus videat ul ad laudē hōmī quia rectū est qđ multa bona fiant in quibz deus nuqđ p tendit et illa sūt p dicit. Ex quo qđ i bonis opibz hō potest dicit intencōz suam valde clare. qñe est nō i malis et peccis.

Queritur quare hoc est
 qđ multi hōies postqđ confessi sūt maiorē hñt remorsū in qñtia et magis dolent et tristat qđ ante confessioz. **Q**uante sūt cause qñcū aliqđ potest subesse. **O**na est ex tēptacōe dyaboli qđ si posset hęc gaudia nō haberet magis quā qđ de caperet hōies et seduceret ne vñmet ad loā de quo ipse decidit. **C**on-

siderat qđ viciū ad qđ homo magis est inclinatqđ et de illo temptat eū qđ p illud potest hōiez magis illaqueare. **O**ndit qđ dulcedine illiqđ peccati mōntū potest et abscondit amaritudine quā hō ex hoc potest consequi. **O**nd qđ videt hōiez sic quersu addēu et sic elapsū euasisse tūc expmissione diuina imittit hōi tali qđ cogitat tu nō es bñ puce et integre confessi et sic accipit tristitia et turbatoz et desolatoz. illud nō est nisi tēptacō dyaboli. talis est abiacēdū et resistendū sibi. **2°** orit talis tristitia qñ hōi videt qđ in confessioe mng ordmate dixerit dicenda: disuacienda mng distulserit et qđ potest bñ meliqđ se expediuisse talis p qñessione stat plq sauciatoz nec est remediū illi nisi qđ iterū rearsu habeat ad confessorē meliqđ qñtu potest disuaciendo alias quietē hęc nō potest. **3°** orit ex hoc qñ confessi videt qđ confessor negligentē se habuit ad ipm et male eum expediuuit iā tēp stat tūc nō est remediū nisi qđ alteri qñfiteat scienti ipm expedire. **4°** orit ex hoc qñ quis certa p dubijs et dubia pccat qñfiteat talis male confessi et tē tristat. peccatū em oī mō quo iacet qñfiteat ē scēctū pccato dubiū p dubio. **5°** orit ex exonea qñtia. Tu dicit quid est exonea qñtia. **D**ico qđ i qñ quis ponderat nō ponderanda et ponderanda nō ponderat magna et grauiā dicit leuiā. **L**euia dicit grauiā: ac p qñ suffiaēter p suū confessorē qui suffiaēns ē suffiaēter informatqđ est. Tu dicit nō debet hō imitari qñtia sua. **D**ico qđ sic si ē ordinata si aut est mōrdmata nō debet. Tu dicit et quis hñt iudicare vtrqđ qñtia hōis est ordinata ul nō. **D**ico qđ nullqđ hñt iudicare de qñtia ppa sed aliqđ pccō. **V**idemqđ em qđ nec i iudicio spūali nec seculari nullqđ potest esse iudex ppa causa. **S**i i iudicio seculari habes tractare causa tibi qñstituit aliqđ iudex. **S**imilit iudicio spūali. **S**ic qđ mōdo scēcto i qñfessioe tu nō poteris esse iudex sed confessor hñt te iudicare hñt te dirigere habet te expedire. **S**i qđ dicit tibi sic et sic habes face et hoc sic ponderare et tu tñ te tuo iudicio vis stare et non suo exonea habes qñtia: si talis ē suffiaēns ad te expedirendū. **S**epto orit ex hoc qđ homo sufficienter nō colligit qñtia veniat ad confessorē talis p qñ depluribz